

Beste Kruisvaarders,

Ons geestelijke leven bestaat erin dat wij elke dag trachten meer en meer op Jezus te gelijken. Dit doen wij vooral door de **deugden**. Door ‘deugdzaam’ te zijn. Deugden, zo leert ons de catechismus, zijn *“blijvende gesteltenissen in onze ziel, die ons geneigd of bekwaam maken om het goede te doen.”* Deugden zijn bijvoorbeeld de gehoorzaamheid, de eerlijkheid, de vroomheid. Zij zorgen ervoor dat alles wat we doen of zeggen ‘goed’ of God welgevallig is. Hoe meer wij de deugden oefenen, hoe makkelijker ze worden. Net zoals we bijvoorbeeld door het vele pianospelen ook daartoe een vaardigheid ontwikkelen.

De catechismus onderscheidt nog natuurlijke en bovennatuurlijke deugden.

Natuurlijke deugden zijn goede gewoontes welke we **uit eigen kracht** kunnen verkrijgen of ontwikkelen. Ons **verstand** zegt ons bijvoorbeeld bij het zien van een arme persoon in nood dat het ‘goed’ is deze persoon te helpen om zijn lijden te minderen.

Bovennatuurlijke deugden worden ook ingestorte deugden genoemd, omdat **God** deze in onze ziel stort, samen met de heiligmakende genade en deze ons in staat stellen tot bovennatuurlijke en verdienstelijke werken. Hier zal niet ons verstand, zoals bij de natuurlijke deugden ons stimuleren het goede te doen, maar het is ons **geloof**. Indien we dezelfde arme persoon zien, zullen we niet enkel denken dat het goed is iemand in nood te helpen, maar we zullen het goede doen omdat ons het geloof in die arme Jezus Christus doet herkennen.

De hoogste bovennatuurlijke deugden zijn **geloof, hoop en liefde**: de goddelijke deugden.

Goddelijke deugden noemt men de bovennatuurlijke deugden die **God zelf** tot rechtstreekse beweegredenen en tot voornaamste voorwerp hebben. Andere deugden hebben bijvoorbeeld de waarheid (eerlijkheid), het gebruik van voedsel (matigheid) of de naaste tot object (naastenliefde).

Dat de Goddelijke deugden God als voornaamste voorwerp hebben, moeten we zo verstaan: We geloven in God omdat God onfeilbaar is. Wij hopen op God omdat God oneindig goed is, almachtig en getrouw. We beminnen God omdat God oneindig volmaakt is, dus oneindig beminnenswaardig.

Door het **geloof** nemen we alle van God geopenbaarde waarheden aan en die Hij ons door de Kerk te geloven voorlegt. God kan zich niet vergissen of kan

ons niet bedriegen en daarom onderwerpen wij ons verstand aan alles wat Hij of de Kerk ons leert.

Personen die ons de goddelijke deugd van het geloof voorgeleefd hebben zijn vooral de **martelaren**. Zij waren bereid, omwille van de waarheid die God door Jezus ons geleerd heeft, hun bloed te vergieten. Het martelaarschap is de grootste geloofsdaad die men kan stellen. Ook het geloof van de patriarch **Abraham** was bewonderenswaardig. God gaf Abraham de belofte dat zijn nageslacht talrijk zou zijn als de sterren. Op een dag echter beval God Abraham zijn enige zoon Isaac te offeren. Op geen enkel moment twijfelde Abraham aan Gods belofte, Gods waarheid. Abraham geloofde dat God, ondanks de dood van zijn enige zoon Isaac, toch Zijn belofte zou houden.

Het geloof is een noodzakelijke deugd. Jezus sprak: *“Wie gelooft en gedoopt is, zal zalig worden; maar wie niet gelooft zal veroordeeld worden!”* (Mk. 16,16)

Wat zijn de vier geloofswaarheden die we zeker moeten aannemen? Dat er is één God; dat er zijn drie goddelijke Personen: God de Vader, God de Zoon en God de H. Geest; dat God de Zoon is mens geworden en ons door Zijn dood heeft verlost; dat God de loner is van het goed en de straffer van het kwaad.

Natuurlijk volstaat het geloof in die vier punten niet! Wij zijn verplicht ook de Twaalf Artikelen van het Geloof te kennen. Evenzo moeten wij de geboden Gods volgen en godsvruchtig de Sacramenten gebruiken.

Wij zondigen tegen ons de deugd van het geloof indien wij vrijwillig aan ons geloof beginnen te twijfelen zonder daarbij ons te verdiepen in de catechismus of met de priester te spreken. Men mag de kennis van het geloof niet verwaarlozen en dus ook als volwassene moet men rechtgelovige godsdienstige boeken blijven lezen.

De deugd van het geloof zal ophouden te bestaan in de hemel. Geloven is namelijk dat aannemen als waarheid wat men niet ziet op grond van de uitspraak van een andere. In de hemel zullen wij zien en weten dat alles wat God ons zegde waarheid is.

De tweede goddelijke deugd is de **hoop**. De goddelijke deugd van de hoop is de bovennatuurlijke deugd waardoor wij met een vast vertrouwen van God verlangen en verwachten de eeuwige zaligheid en de genade om ze te verdienen.

Niemand kunnen wij meer vertrouwen dan God, want Hij is oneindig goed voor ons en Hij wil ons geen kwaad doen. God is almachtig, dus Hij kan anders dan mensen ook in elke situatie vervullen wat Hij beloofde. God is ook niet zoals de mensen wisselvallig, maar stabiel en getrouw aan Zijn beloften.

Waarom kunnen wij eigenlijk alles van God hopen? Wel, omdat Jezus voor ons alles verdient heeft van Zijn Vader. Jezus toont in de hemel Zijn vijf H. Wonden aan Zijn Vader en kan alles verkrijgen wat tot heil van onze ziel dient.

Wij kunnen op twee manieren tegen de hoop zondigen: door een teveel en een tekort. **Vermetel vertrouwen** is wanneer wij God uitdagen ons uit benarde situaties te halen waar wij ons zelf in begeven hebben. Wij kunnen God niet dwingen Zijn almacht te gebruiken nadat wij tegen het verstand gehandeld hebben. **Wanhoop** is het tegendeel: dat is net te weinig vertrouwen in God stellen. God is een vader en Hij weet wat Zijn kinderen nodig hebben. Jezus maande ons aan te hopen: Zijn Vader zorgt voor de dieren en de bloemen op het veld en voor de vogels in de lucht: hoe zou Hij dan niet voor ons zorgen, voor wie Hij gestorven is?

Een voorbeeld van heldhaftige hoop is de **H. Job**. De duivel mocht hem met toestemming Gods op het hardste beproeven, maar Job twijfelde nooit dat God goed is. Midden de grootste ellende zegde Job: *“Zelfs als God me zou willen doden, dan zou ik nog op Hem hopen en vertrouwen!”* (Job 13,15)

Alle aartsvaders en gerechten in het Oude Testament leefden de goddelijke deugd van de hoop. Zij zagen met vertrouwen uit naar de komst van de Verlosser. God had het Adam beloofd, en al duurde het duizenden jaren, hun hoop wankelde niet.

De uitmuntendste en hoogste onder alle deugden, ook onder de goddelijke deugden is de **liefde**. De liefde is de goddelijke deugd waardoor wij God boven alles beminnen en onze naaste gelijk onszelf omwille van God.

“Gij zult de Heer uw God beminnen met geheel uw hart, met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dat is het eerste en grootste gebod.” (Mt. 22,37)

God boven alles beminnen is God meer beminnen dan alle schepselen, en daarom bereid te zijn alles te verliezen, zelfs ons eigen leven, liever dan God door één doodzonde te beledigen. Priester Poppe zegde: *“Liever sterven dan zondigen!”*

Inderdaad: we tonen God dat we Hem beminnen door Zijn geboden te onderhouden. Jezus sprak: *“Wie Mijn geboden onderhoud, hij is het die Mij bemint!”* (Joh. 14,21)

Wij zondigen tegen de goddelijke deugd van de liefde indien wij onverschillig tegen God zijn, of ondankbaar of Hem zelfs haten.

Het bewijs dat wij God beminnen, naast Zijn geboden houden, bestaat in onze **liefde tot onze naaste**. Onze naaste is immers geschapen door God naar Zijn beeld en gelijkenis. Alle mensen zijn Gods kinderen en door God bestemt tot de eeuwige gelukzaligheid in de hemel: het opperste geluk. Daarom moeten wij naar het voorbeeld van God hen ook goeds doen en liefde tonen. Wij moeten zelfs onze vijanden beminnen, want ook dat zijn onze naasten en Jezus is ook voor hen gestorven. Kunnen wij dan tegenover diezelfde personen een stenen hart hebben?

Voorbeelden van de goddelijke deugd van de liefde zijn vooral de **H. Maria Magdalena** die vele zonden van onze Heer vergeven kreeg. Zij bleef Jezus trouw tot onder het bloedige Kruis. Ook de Vlaamse **pater Damiaan** toonde zijn liefde tot God doordat hij zijn comfortabele thuis verliet om de melaatsen op Molokaï te gaan verzorgen en Jezus te prediken. Tevens is **pater Kolbe** een voorbeeld van heldhaftige naastenliefde omwille van God: hij nam in het concentratiekamp Auschwitz de plaats in van een huisvader, die aangeduid was de hongerdood te sterven.

Jezus gaf ons de liefde tot gebod: *“Bemin elkander zoals Ik u heb liefgehad!”* (Joh. 15,12)

Beste Kruisvaarders, als puntje voor september bidden we elke dag de akten/oefeningen van geloof, hoop en liefde. Wij zullen ze niet enkel bidden, maar ook elke dag in praktijk trachten om te zetten!

Gods zegen,

Pater Matthias De Clercq
E.K.-Kruisridder